

IEȘENI CARE AU CONTRIBUIT LA AFIRMAREA MARINEI ROMÂNE

*Comandor (r) dr. Marian MOȘNEAGU**

Numeroși ofițeri de marină, originari din municipiul Iași sau de pe raza județului Iași au avut cariere remarcabile în Marina Militară și Civilă a României, contribuind, prin prestația onorantă și performanțele personale notabile, la afirmarea și progresul Marinei Române, în ansamblu, dar și la dezvoltarea culturii tehnice și spirituale a acesteia.

Din pleiada de slujitori ai pavilionului național pe mările și oceanele lumii, am selectat 40 de nume – amirali, comandori, comandanți de cursă lungă, avocați, diplomați, ingineri, cadre didactice universitare, scriitori ș.a.m.d., personalități reprezentative pentru potențialul naval de excepție al comunității ieșene.

1. ANGHEL D. PETRU (n. 10 mai 1928, Iași – m. 6 noiembrie 2021, Constanța) – viceamiral, absolvent al Școlii Militare de Ofițeri de Marină (1950) și Academiei Militare Generale (1952). A fost șef de stat-major șiloctiitor al comandantului la Comandamentul Marinei Militare (15 februarie 1966-14 decembrie 1972, comandant al Școlii Militare de Ofițeri Activi de Marină (28 februarie-19 septembrie 1973), Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” (19 septembrie 1973-1 decembrie 1981), Centrului de Instrucție al Marinei Militare (8 iunie 1982-29 iulie 1988), șef proiect Secția Arme în Comisia superioară a M.Ap.N. pentru Regulamente (29 iulie 1988-3 ianuarie 1990), comandant al Brigăzii 29 Vedete Mangalia (3 ianuarie-7 mai 1990), respectiv adjunct al miniștrilor Apărării Naționale și Transporturilor și Telecomunicațiilor pentru coordonarea lucrărilor la Canalul București-Dunăre 1 august 1988-3 ianuarie 1990.

2. APOSTOLESCU GRIGORE-EMIL (n. 5 iulie 1916, Iași – m. 9 noiembrie 1996, București). A absolvit Liceul Militar „General Gheorghe V. Makarovici” din Iași (1934), Școala Pregătitoare de Ofițeri de Marină din Constanța (1 iulie 1937) și Școala de Aplicație, cu media 7, 14 (aprilie 1940). Curs de specializare în Marina germană. A activat la Depozitele Fluviale de Echipaje și Materiale, Depozitele Maritime, pe distrugătorul „Regina Maria”, comandant al vedetei torpiloare tip Power nr. 6 din Escadrila de Vedete Torpiloare, vedeta torpiloare nr. 4 “Vedenia” și la Subsecretariatul de Stat al Marinei. Prin Înaltul Decret nr. 1826 din 29 august 1947 a fost trecut în rezervă, fiind trimis în judecata Tribunalului

* Comisia Română de Istorie Militară.

Militar Constanța pentru delictul de trecere frauduloasă a frontierei și delictul de tâlhărie. Ulterior a fost condamnat la 10 ani închisoare corecțională, 4000 lei amendă și confiscarea averii pentru trecerea frauduloasă a frontierei, 5 ani închisoare corecțională, 20000 lei amendă corecțională și 3 ani interdicție corecțională pentru tâlhărie.

3.BALABAN GHEORGHE (n. 30 august 1908, comuna Bălăbănești, jud. Iași – m. ?) – căpitan-comandor inginer. A absolvit Școala Navală (1930), Școala de Aplicație (1933) și Școala Politehnică București (1942). A activat la Grupul Șlepurilor Armate (1930), Apărarea Fixă Fluvială (1930–1931, 1933–1934), în comandamentul Diviziei de Dunăre (1935–1936), pe distrugătorul „Regina Maria” (1936–1937), în Direcția Personal din cadrul Ministerului Aerului și Marinei (1939–1942), în Serviciul A.M.G.T. din cadrul Subsecretariatului de Stat al Marinei (1942–1945), subdirector al Arsenalului Marinei Regale (1945–1948), detașat I.M.S. din Direcția Înzestrării Marinei (1948–1949), președinte al Comisiei de supraveghere Galați din cadrul Comandamentului Marinei Militare (1949) și în Direcția Înzestrării Marinei (1949-1951).

4.BUCUR VIRGIL-CONSTANTIN (n.4 septembrie 1918, Iași – m. ?) – căpitan. A absolvit Liceul Militar „General Makarovici” din Iași (1937), Școala Navală (1938, șef de promoție). Stagiul de perfecționare la Școala Navală din Brest (1 septembrie 1938 – 1 septembrie 1939) și specializare la Școala de Submarine din Gottenhafen - Germania, fiind ambarcat la Divizia a II-a Submarine și la Școala de formare a echipajelor de submarine de la Gdynia – Polonia (24 octombrie – 24 noiembrie 1941). A activat ca ofițer la bord pe distrugătorul „Mărășești” (1939-1940), comandant de pluton elevi la Școala Navală (1940-1941), pe distrugătorul „Regina Maria”, cu care a luat parte la misiunile de luptă desfășurate pe timpul campaniei din Est (1940-1941), la Comandamentul Forței Navale Maritime (1941), în echipajul de rezervă al submarinului „Delfinul” (1942-1943), în Biroul Școli din cadrul Secției a III-a Marină, cu misiunea de a ține la zi situația cursanților din Școlile Politehnice, Institutul Tehnic Militar și Școala Navală (1944-1945), șef al Birolului Maiștri în Secția Personal a Marinei (1946-1947). În anul 1947 a fost trecut în rezervă pe criterii politice. Ca rezervist, a activat în marina civilă, fiind nu numai un bun navigator ci și autorul unor lucrări de navigație și transport maritim.

5.BUZINCU GHEORGHE (n.23 aprilie 1937, Iași – m. 1 mai 2007, Constanța) – comandor. A absolvit Școala Militară Superioară de Marină, Facultatea Arme sub Apă (1957), Facultatea Militară Tehnică, Secția Radioelectronică, Academia Militară Generală București (1967) și Cursul de perfecționare ofițeri neambarcați la Centrul de Instrucție al Marinei Militare Mangalia (1982). A activat în calitate de comandant de vedete

torpiloare (1957-1959), comandant al Secției I Vedete Torpiloare din Divizionul 93 Vedete Torpiloare al Bazei 42 Maritime (1959-1960), comandant al Secției a II-a Vedete Torpiloare și comandant al vedetei torpiloare 87, la Grupul I din Divizionul 93 Vedete Torpiloare al Bazei 42 Maritime (1960-1962). Ulterior a fost numit comandant Unitate de Luptă Arme sub Apă la Divizionul Echipaje Unitatea de Luptă Arme sub Apă la Școala de Echipaje a Marinei Militare (1962-1963), ofițer cu metodică, planificarea și evidența învățământului pentru elevii de comandă în Secția Învățământ (1963-1966), ofițer cu metodică, planificarea și evidența învățământului în Secția Învățământ a Școlii Militare Superioare de Marină (1967-1969), respectiv ajutor în Secția Învățământ (1969-1970) și ajutor în Biroul Planificare, asigurare și editare-multiplicare din Secția Învățământ a Școlii Militare de Ofițeri Activi de Marină (1970-1971). După o perioadă petrecută la comanda navei hidrografice NH 112 din Divizionul 306 Nave-Școală a Școlii Militare de Ofițeri Activi de Marină (1971-1973), a fost numit ofițer 2 în Biroul Organizare, Planificare și Evidență Învățământ din Secția Învățământ și Pregătire de Luptă (1973-1983), șef Birou Organizare, Programare Învățământ în Secția Învățământ și Pregătire de Luptă la locțiitorul comandantului pentru învățământ și stat major din Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” (1983-1990), respectiv șef Secție Învățământ și Cercetare Științifică la locțiitorul comandantului pentru învățământ și cercetare științifică din Academia Navală „Mircea cel Bătrân” (1990-1994).

6. COGUT MARIAN (n. 9 martie 1935 în municipiul Iași – m. 20 aprilie 2013, Iași) – comandant de cursă lungă. A absolvit cursurile primare la Filiala locală a Institutului “Notre Dame de Sion” (1940-1945), trei ani la Liceul Național și un an la Liceul de Băieți nr. 7 din Iași (1952), Școala Militară Superioară de Marină (23 august 1955) și Academia Maritimă Militară de Construcții Navale și Armament „N.A. Krîlov” din Leningrad (1955-1959). După o perioadă scurtă în care a activat ca ofițer cu Navigația pe distrugătorul „Mărășești” (D12), pe 30 mai 1959 a renunțat la cerere, la cariera militară. În perioada 1959-1962 activează ca ofițer fluvial pe remorcherele “Medgidia” (8 iulie – 15 octombrie 1959, 16 – 24 martie 1961, 27 iulie – 23 decembrie 1961) și „16 Februarie” (21 ianuarie – 8 iulie 1960, 24 august – 27 septembrie 1960). aparținând NAVROM Galați. La 3 martie 1961 a obținut Brevetul de ofițer fluvial nr. 451, fiind ambarcat pe pasagerul „Anghel Saligny” (27 martie – 4 iunie 1961).

În perioada 29 octombrie 1962-20 aprilie 1963 este încadrat la CNM NAVROM Constanța, ca ofițer stagiar pe nava „Eforie”. Ulterior efectuează voiaje ca timonier pe m/n „Brăila” (9 iunie – 26 august 1963) și respectiv „Eforie” (16 octombrie – 11 noiembrie 1963).

Ca ofițer maritim III navigă pe m/n „Craiova” (11 noiembrie 1963 – 14 august 1964), pasagerul „Transilvania” (31 august – 11 septembrie 1964) și m/n „Victoria” (14 septembrie -15 octombrie 1964).

După o perioadă petrecută ca șef de echipaj (19 octombrie 1965 – 15 august 1966) și căpitan (15 august – 28 octombrie 1966) pe remorcherul maritim de salvare „Farul”, reia voiajele pe mare ca ofițer maritim III pe m/n „Brăila” (25 iunie – 6 septembrie 1967), „Maramureș” (6 septembrie 1967 – 23 iulie 1968, 3 august – 19 decembrie 1968) și „Transilvania” (23 iulie – 3 august 1968, 30 mai – 1 iulie 1969).

Rămas acasă, la Constanța, este încadrat ofițer maritim III (9 – 17 iulie 1979, respectiv căpitan (17 iulie – 21 august 1969) pe șalanda „Odobești”, de unde trece căpitan pe pasagerul „Sovata” (21 august – 8 octombrie 1969).

Urmează o serie de voiaje ca ofițer maritim III pe m/n „Carpați” 18 octombrie 1969 – 4 martie 1971), „Cugir” (4 – 5 martie 1971) și „Dunărea” (28 iunie 1971 – 13 august 1973).

Deținător al Brevetului de ofițer de punte maritim nr. 3135 din 26 noiembrie 1973, efectuează o serie de voiaje ca ofițer maritim 1 punte (căpitan secund) pe m/n „Târgoviște” (17 ianuarie – 13 martie 1974), „Timiș” (31 martie – 16 decembrie 1974, 3 iunie – 16 decembrie 1975), „Dunărea” (16 mai – 1 iunie 1975) și „Slatina” (7 iunie – 16 iulie 1976).

La 22 mai 1976 devine comandant de cursă lungă, deținător al Brevetului nr. 5197. Prima navă încredințată a fost m/n „Călărași” aparținând CNM NAVROM Constanța.

Ulterior va comanda nave de toate tipurile, în special cargouri și multifuncționale, de la 1900 la 27000 GRT: m/n „Poiana” (16 iulie – 30 august 1976), „Mediaș” (30 august 1976 – 28 august 1977), „Victoria” (28 septembrie – 6 decembrie 1977). În luna februarie 1978, IEFM NAVROM a recepționat cargoul de 8.750 tdw „Felix”, construit la Galați, sub comanda clc Marian Coguț, cu care va efectua un voiaj între 17 august 1979 și 28 mai 1980. Urmează m/n „Curtea de Argeș” (11 august – 31 decembrie 1980), „Alba” (12 aprilie – 5 octombrie 1981, 8 iunie – 14 septembrie 1982), „Fieni” (19 februarie – 13 martie 1982), „Feldioara” (16 martie – 8 iunie 1982, 15 septembrie 1982 – 3 februarie 1983), „Mărășești” (20 aprilie 1983 – 15 martie 1984), „Foișor” (11 aprilie – 30 noiembrie 1984), „Calafat” (1 decembrie 1984 – 23 iunie 1985), „Florești” (11 – 14 septembrie 1985), „Hagieni” (25 octombrie – 5 noiembrie 1985), „Calafat” (22 septembrie – 25 octombrie 1985, 5 noiembrie 1985 – 4 iulie 1986), „Avrămești” (20 martie - 28 septembrie 1987), „Mărășești” (4 noiembrie 1988 – 1 februarie 1989), „Frăsinet” (10 august – 6 noiembrie 1989) și „Mărășești” (3 noiembrie 1988-27 ianuarie 1989).

Cu cargoul „Avrămești” a efectuat, în perioada 14 iulie 1986 – 15 iunie 1988, cursa inaugurală, precum și alte două voiaje, între 27 februarie și 8 august 1989 și 6 noiembrie 1989 și 28 septembrie 1990.

După Revoluție, a continuat să navighe, în calitate de comandant, pe m/n „Curtea de Argeș” (26 aprilie 1991 – 2 aprilie 1992), „Avrig” (26 august 1992 – 6 martie 1993), „Novaci” (29 mai – 29 octombrie 1993), „Freedom Star 3” (29 octombrie – 10 decembrie 1993), „Abdulahman S” (22 mai-21 iulie 1994), Căciulata” (6 august 1994 – 8 iulie 1995), „Atilla K” (9 septembrie 1995-3 februarie 1996), „Călărași” (28 aprilie 1996 – 12 februarie 1997) și „Târgu Neamț” – ex – „Humulești” (16 aprilie-13 septembrie 1997) ș.a.

În urma desființării CNM NAVROM, a acceptat să lucreze și la companii străine, precum ABDUL MUNEM ISMAIL, KALKAVAN, HINMAR, THASOS SHIPPING & AGENCY CO. LTD., SRI SHARMILA & CO, HALAR MARITIME AGENCIES, D.S. NARAYANA & COMPANY PRIVATE LTD, ASIA EXPRESS SHIPPING AGENCY, SUN-SHINE BUSINESS LTD. ș.a.

În luna iunie 1998 s-a pensionat, anii de pensie petrecându-i la Iași, alături de familie.

7.CONSTANȚIU-VLASSOPOL IRINA (n. 19 iunie 1900, Iași – m. 1970, București) -ofițer secund. A absolvit cursurile primare și liceale. A lucrat la o întreprindere forestieră și ulterior la sucursala Cernăuți a Băncii MarmoroschBlank et Co. La 18 februarie 1930, Căpitănia portului Brăila i-a eliberat Livretul de marinar cu nr. 270, devenind *prima femeie ofițer* din Marina Comercială Română. Căsătorită cu Spiridon Vlassopol, ofițer de rezervă al Marinei Militare Române, acesta a închiriat de la Serviciul Maritim Român cargoul „Oituz” de 5 400 tone, postul de ofițer maritim III fiind ocupat de soția sa. A navigat ca ofițer asistent pe „Oituz” (1 octombrie 1930–1 aprilie 1932), pe pasagerul „Dacia” (20 februarie 1930) și mulți ani pe cargoul „Ing. N. Vlassopol”. S-a experimentat în arta navigației și a deprins tainele astronomiei și a conducerii navei. Prin Înaltul Decret Regal nr. 3 117 din 4 septembrie 1937, semnat de regele Carol al II-lea și Radu Irimescu, ministrul Aerului și Marinei, a fost distinsă cu „Medalia Maritimă” clasa a III-a navigant, *„pentru dragostea cu care a îmbrățișat marea, secondând tot timpul pe comandantul vaporului românesc «Ing. Vlassopol»”*. După cel de-al Doilea Război Mondial a fost nevoită să-și câștige existența ca femeie de serviciu în București.

8.CORUȚ PAVEL (n.17 iunie 1949, sat Glăvăneștii Vechi, comuna Andrieșeni, jud. Iași – m. 28 octombrie 2021, București) – comandor. A absolvit Liceul Militar „Ștefan cel Mare” Câmpulung Moldovenesc (1967), Școala Superioară de Ofițeri de Marină „Mircea cel Bătrân” (decembrie

1970) și Cursul de „Contrainformații militare” în cadrul Școlii de Ofițeri de Securitate Băneasa (martie-iunie 1972). A activat ca ofițer cu navigația pe vânătorul de submarine 52 din Divizionul 50 Vânătoare de Submarine Mangalia (1971-1972), ofițer de contrainformații la Divizia 42 Maritimă (1972-1978), ofițer specialist contraspionaj în Serviciul 1 Contraspionaj Militar din cadrul Direcției de Contrainformații Militare (iunie 1978–decembrie 1980), ofițer de relații externe al M.Ap.N. în Secția Legături Externe din subordinea Direcției Informații (1980-1985), șef al Biroului Contrainformații din cadrul Direcției Informații a Marelui Stat Major (1985-1990), respectiv ofițer de informații în cadrul Unității de Protecție a Poliției Române (aprilie - decembrie 1990). În perioada 1990-1992 a lucrat ca ziarist la revista lunară „Telegraf” din București, revista săptămânală „Națiunea”, revista „Țara noastră” editată de „Vatra Românească” și la revista „Express Magazin”, ca reporter de front în Transnistria. În 1992 a participat la fondarea Societății Scriitorilor Români. În luna ianuarie 1992 a fondat Editura Gemenii, consacându-se activității publicistice, ca scriitor și editor profesionist, liber întreprinzător, cu peste 200 de titluri. În perioada 1997-2000 a înființat Partidul Vieții Românești.

9.COSTAȘ MIRCEA (n.1938, sat Herești, comuna Cristești, jud. Iași – m. ?, Constanța) – comandor inginer. A absolvit Școala Medie Militară de Marină Galați (1955) și Facultatea de Arme sub Apă la Școala Militară Superioară de Marină „S.M. Kirov” din Baku – U.R.S.S. (1959). A fost comandant Unitate de Luptă Arme sub Apă la dragorul de bază 13 din Divizionul 146 Dragoare de Bază (1959-1963), participând la efectuarea dragajului real împotriva minelor marine în zona maritimă Sulina iar între anii 1961 și 1962 la dezafectarea acvatoriului Șantierului Naval Constanța de muniții neexplodate din timpul războiului. Ulterior a activat numai în cadrul Comandamentului Marinei Militare, ca ofițer 3, ofițer 2 și ofițer 1 în domeniile transmisiuni speciale, regulamente și traduceri, respectiv asigurarea tehnico-materială a navelor pe linie de arme sub apă (1963-1995).

10.CRĂCIUN IOAN (n.3 iunie 1964, comuna Prisăcani, jud. Iași) – comandor profesor universitar doctor în științe militare. A absolvit Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” (1982), Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” (1986), Facultatea de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” (1996), studii masterale în Administrație NATO, modulul „NATO Senior Executive Master Course” la Centrul de Studii NATO din cadrul Școlii Naționale de Studii Politico-Administrative (2004) și Relații Internaționale la Universitatea din București (2008), Cursul „Army Brigade” și „JOINT Multinational Operations” la Centrul Regional de Pregătire Româno-Britanic București (1999), NATO CIMIC Course, modulul „NATO Operational CIMIC Course”, organizat de

Ministerul Apărării în colaborare cu Comandamentul Aliat pentru Transformare (2005), Cursul de perfecționare a cunoștințelor de limba engleză (2006), NATO Academic Instructor Course la NATO School, Oberammergau – Germania (2006) și Cursul Programe in Advanced Security Studies la George C. Marshall European Center For Security Studies, Garmish-Partenkirchen - Germania (2012). A activat în calitate de comandant Unitate de Luptă Arme sub Apă pe vânătorul de submarine 33 din Divizionul 339 Vânătoare de Submarine (1986-1993), respectiv ofițer secund pe vânătorul de submarine 32 (1986–1993) și ca ofițer 2 cu automatizarea conducerii trupelor la Brigada 56 Nave Antisubmarin Constanța (1996-1997). Ulterior a intrat în mediul academic, ca ofițer 2 în Biroul Planificare-Organizare Învățământ la Academia de Înalte Studii Militare (1997-1998), lector universitar/șef de lucrări/instructor superior (1998-2004), conferențiar universitar la disciplina Tactica și Arta Operativă a Forțelor Navale (2004-2005), ofițer de stat-major pentru Operații Navale în cadrul Operației „Enduring Freedom” la „Combined Joint Task Force Horn of Africa” din Djibouti (28 februarie–30 august 2005) și șef comisie didactică/conferențiar universitar la disciplina Managementul crizelor la Universitatea Națională de Apărare „Carol I” (2005-2008), director al Departamentului Operații Joint la Școala NATO din Oberammergau-Germania (2008-2012), profesor și șef al Comisiei didactice Managementul Crizelor și Operații Multinaționale (2012-2015, șef al Departamentului de Studii de Securitate și Leadership din cadrul Colegiului Național de Apărare (2015-2018) și director pentru Studiile Universitare de Doctorat la Universitatea Națională de Apărare (2018-2019). A fost director al Centrului de Cercetări Euroatlantice, membru al Biroului Consiliului Științific al Universității Naționale de Apărare, director al Consiliului pentru studiile universitare de doctorat, organizator de sesiuni de comunicări științifice și workshop-uri și organizator de cursuri de instruire, director de proiect și coordonator echipă de traineri. Este cercetător, expert și/sau director de proiect în nouă proiecte de cercetare-dezvoltare pe bază de contract pe plan național și două pe plan internațional. În prezent este șef al Centrului de Pregătire și Formare Profesională din cadrul Institutului de Cercetare Dezvoltare în Informatică – ICI București. A publicat peste 50 de studii și articole de specialitate în revistele „Impact strategic”, „Gândirea militară românească”, „Dosarele istoriei”, „Buletinul Universității Naționale de Apărare” ș.a., precum și apreciate lucrări de specialitate, printre care „Proceduri de operare standard – operații maritime multinaționale” (Editura UNAp, București, 2002), „Caracteristicile fizico-geografice ale Mării Negre și influența lor asupra desfășurării acțiunilor militare” (Editura UNAp, București, 2002), „Lupta antisubmarin în războiul modern” (Editura UNAp,

București, 2003), „Dunărea și Marea Neagră. Considerații geografico-militare” (Editura UNAp, București, 2003), „Gestionarea crizelor în cadrul NATO (N.R.C.S.)” (Editura UNAp, București, 2004), „Prevenirea conflictelor și managementul crizelor” (Editura UNAp, București, 2006), „Operații maritime multinaționale” (Editura UNAp, București, 2007).

11.DABIJA MIRCEA (n. 20 septembrie 1938, Iași – m. ?, Brăila) – locotenent. A absolvit Școala Militară Superioară de Marină Constanța, Facultatea de Navigație (1958), fiind trecut în rezervă cu primul „lot al păcii”. Ulterior a urmat Cursuri intensive de calificare ale cadrelor de conducere din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor (1975-1980). A funcționat ca ofițer fluvial stagiar punte pe nave de pasageri și remorchere fluviale (1960-1962), ofițer fluvial (secund) pe nave de pasageri și remorchere fluviale (1962-1965), respectiv căpitan fluvial, comandant de navă (1965-1967). A fost promovat șef al porturilor Hârșova (1967-1972), respectiv Măcin (1972-1999).

12.DRĂGAN CONSTANTIN (n.1 decembrie 1927, comuna Răducăneni, jud. Iași – m. ?) – comandant de cursă lungă. A absolvit Școala Militară de Ofițeri de Marină (1952). A activat ca șef Birou Evidență Elevi la Școala Militară de Ofițeri de Marină (1953-1954), comandant de companie (1954-1956), comandant Unitate de Luptă Navigație pe distrugătoarele D3 și D4 (1953-1957) și lucrător la Secția Tehnică a Bazei 214 Maritime Constanța (1957-1960). La 31 martie 1960 a fost trecut în rezervă, fiind repartizat la Întreprinderea de Exploatare a Flotei Maritime NAVROM Constanța. A navigat ca ofițer III ambarcat pe nava „Ardealul” (1960–1961), ofițer secund pe „Mangalia” și „Buzău” (196-1965), ofițer secund pe „Suceava” (1965-1966), respectiv comandant pe cargoul „Iași”, prima navă românească care a intrat pe fluviul Amazon, până la Manaus (octombrie 1967) pe cargoul „Dâmbovița” (1969-1973), când s-a scufundat. Transferat la Serviciul de Foraj Marin din cadrul „Petromar” (octombrie 1976), ulterior a devenit șef al Compartimentului Naval la „Chimpex” Constanța (august 1981–iulie 1990).

13.DUMBRAVĂ ALEXANDRU (n.18 octombrie 1901, Iași – m. 5 septembrie 1944, Constanța) – căpitan-comandor. A absolvit Școala de Artilerie, Geniu și Marină (1920), Școala Specială a Marinei (1922), Școala de Observatori din Avion Tecuci (1925, fiind brevetat observator) și Școala Superioară de Război (1936). A activat ca ofițer cu timoneria pe canonierele C și B și vedetele tip M.A.S. (1920), pe vedeta de siguranță nr. 5 și ofițer cu infanteria și ajutor al ofițerului cu artileria pe monitorul „Lahovary” (1920-1921), la Apărarea Fixă Fluvială din cadrul Diviziei de Dunăre (29 mai-26 iunie 1922), la Școlile Marinei (1922-1923), ofițer secund pe torpiloarele „Zmeul” (1923), „Vârtejul” (1924) și „Viforul” (1925), director al

Institutului Maritim (1924-1925), ofițer secund pe torpilorul „Zmeul” (1925-1926), profesor de navigație la Școala de Pilotaj și Antrenament Tecuci (1926), secund pe canoniera „Sublocotenent Ghiculescu” (1926-1927), ofițer de clasă la Școala de Aplicație a Marinei (1927-1928), ofițer în statul-major al distrugătorului „Mărășești” (1928-1929), la Școala Navală (1929), ambarcat pentru o călătorie de studii pe cargoul „Bucegi” (1929) și comandant al unității elevi la Școala Navală, unde a predat și cursurile de trigonometrie, regulamente militare și regulamente de marină (1929-1930). Ulterior a fost șef al Birourilor 3 și 4 în comandamentul Diviziei de Mare (1930), ofițer de clasă la Școala Specială (1930-1931), ofițer secund pe nava-bază „Constanța” (1931-1933), comandant al canonierei „Locotenent-comandor Stihl Eugen” (1936-1937), șef de stat-major al C.F.M. (1938-1939), șef al Secției a III-a din C.M.R. (1939), comandant al puitorului de mine „Amiral Murgescu” (1939-1941), comandant al distrugătorului „Mărășești” (1941-1942), subșef de stat-major, însărcinat cu coordonarea Secțiilor I și a IV-a în C.M.R. (1942-1943), comandant al distrugătorului „Mărășești” (1943-1944), respectiv comandant al Escadrilei de Distrugătoare și al distrugătorului „Regina Maria” (1 iunie- 5 septembrie 1944). Prin Î.D.R. nr. 1768 din 3 octombrie 1944, a fost decorat cu Ordinul „Mihai Viteazul” clasa a III-a. La 5 septembrie 1944, s-a sinucis, „salvând onoarea României și a pavilionului național”.

14.DUMITRIU CLAUDIAN (n. 23 martie 1935, Iași – m. 12 mai 2023, București) – comandant de cursă lungă, „Părintele Inforenergeticii”. A absolvit Facultatea de Artilerie, Școala Militară Superioară de Marină (1957). A activat la Divizionul Monitoare, Vedete Blindate și Vedete de Siguranță Giurgiu (1959-1960), Divizionul de Distrugătoare Constanța (1960-1961), Divizionul 50 Vânătoare de Submarine Mangalia (1961). La 19 iunie 1961 a trecut în rezervă la cerere. Între anii 1969 și 1986 s-a ambarcat pe navele marinei comerciale ale NAVROM Constanța ca ofițer III, apoi II, apoi ofițer secund, iar din anul 1974, comandant pe toate tipurile de nave comerciale ale unității, de la nava cargo „Midia” de 400 tdw și lungimea de 57 metri, până la mineralierul „Băcești” de 65000 tdw, cu lungimea de 305 metri. În intervalul 1980 – 1985 a ocupat funcția de inginer principal la Biroul Energetic și dispecer în cadrul Biroului Comandanți Instructori pentru toate navele Navrom care erau în marș. Din 1985 până în ianuarie 1986, după un voiaj executat pe nava „Băcești” de 65000 tdw dincolo de Cercul Polar Nord până la Murmansk și apoi până în anul 1987 a lucrat în continuare la NAVROM Constanța cu detașări temporare numeroase la I.P.A. București, ca specialist în soft-were pentru calculatoarele de operare petroliere în transporturile navale. În 1988 s-a

transferat la Ministerul Transporturilor – Administrația Canalului Dunăre – Marea Neagră (A.C.D.M.N.), ca șef al Biroului Avizări Construcții Portuare și Maritime. Din anul 1982 a făcut parte din Asociația Oamenilor de Știință din România, făcând diferite experiențe practice de radiestezi pe navele comerciale și militare. Începând din luna mai 1990 a început să predea cursuri de Infenergetică în cadrul SRL Arhetip, iar din luna noiembrie 1990 în cadrul Societății Române de Radiestezi – S.R.R. – S.R.L., pe care a înființat-o ca asociat unic pe 24 septembrie 1990.

15.GAVRILESCU MIHAIL (n. 7 noiembrie 1872, comuna Bivolari, jud. Iași – m. 29 februarie 1944, București) – viceamiral. A absolvit clasele primare și gimnaziale (1885), Școala Copiilor de Marină din Galați (1892), Liceul Militar din Iași, Școala de Artilerie, Geniu și Marină din București (1894) și Școala de Torpile din Pola, cu stagiul de ambarcare în Escadra austriacă (1 aprilie 1900-1 august 1901).

A activat la Divizia Echipajelor (1894-1896), la bordul crucișătorului „Elisabeta” din cadrul Diviziei de Mare (1896-1897), Inspectoratul Porturilor (1-8 aprilie 1897), Arsenalul Flotei (8 aprilie-1 iunie 1897), Divizia de Dunăre, la comanda șalupei torpiloare „Trotușul” (1897-1898), Divizia de Mare (1898-1899), ofițer cu navigația la bordul crucișătorului „Elisabeta” (1 aprilie-15 octombrie 1899), profesor la Școlile Marinei Constanța (1899-1901), Divizia de Dunăre (1901-1902), căpitan al portului Tulcea la Inspectoratul Porturilor (15 august-28 noiembrie 1902), Comandamentul Marinei (1902-1903), Divizia de Mare (1903-1904), Divizia de Dunăre (1904-1909).

Ulterior a fost șef al Serviciului Artilerie la Comandamentul Marinei (1909-1911), comandant al monitorului „Mihail Kogălniceanu” la Divizia de Dunăre, a luat parte la campania din Bulgaria (1911-1914), șef al Serviciului Transporturilor din cadrul Diviziei de Dunăre (1914-1915), șef de stat-major al Diviziei de Dunăre (1915-1918).

După o perioadă în care a fost pus la dispoziția Comandamentului Marinei (15 noiembrie 1918-1 iunie 1920), a fost numit director al Arsenalului Marinei (1920-1921), fiind trimis în Italia, cu misiunea să expedieze în țară cele șapte torpiloare din fosta Marină austriacă, iar în 1921 la Novisad (Iugoslavia), pentru a aduce în țară trei monitoare ex-austriece.

Și-a continuat cariera în calitate de comandant al Diviziei de Dunăre (1921-1925), comandant al Diviziei de Mare (1925-1928) și comandant al Diviziei de Dunăre (1929-1931).

16.GEORGESCU VLADIMIR (n. 20 septembrie 1894, Iași – m. 2 aprilie 1931, București) - locotenent-comandor. A absolvit Liceul Militar Iași (1912), Școala Militară de Artilerie, Geniu și Marină București (1 iulie 1914). Ca elev, a făcut campania anului 1913 ambarcat pe monitorul

“Lascăr Catargiu”. A activat la Divizia de Mare (1914-1918), la Depozitele Generale (1918-1919), Divizia de Dunăre (1919-1921), ofițer la bordul distrugătorului “Mărăști” (1921), Baza Navală Maritimă (1921-1922), Apărarea Fixă Maritimă (1922-1923), comandantul Grupului Vedetelor Antisubmarin la Forța Navală Maritimă (1923), Baza Navală Maritimă (1923-1924), comandant al canonierei „Lepri” (1924-1925), la Divizia de Mare (1925-1926), Corpul Depozitelor Maritime, fiind numit comandant al Companiei I Ateliere și Nave de servitudine (1926), Baza Navală Maritimă (1926-1927), secund pe distrugătorul „Mărăști” (1927-1928), comandant al canonierei „Dumitrescu” (1928-1930), comandantul torpilorului „Năluca” și comandant al Grupului de Torpiloare la Corpul Echipajelor Maritime (1930) și șef al Biroului I în comandamentul Diviziei de Mare (1930-1931).

17.GHYKA-COSTIESCU MATILA (n. 3 noiembrie/13 septembrie 1881, Iași – m. 14 iulie 1965, Londra) - locotenent-comandor, profesor universitar, doctor în drept. A absolvit Școala Navală din Brest (1899), Școala de Aplicație a Ofițerilor de Marină, fiind ambarcat pe „Borda” și pe fregata „Iphigénie”, Școala Superioară de Electricitate din Paris (1905). Încadrat în Marina Română la 1 octombrie 1900 a activat pe crucișătorul „Elisabeta”, comandant al canonierei „Teleorman” (1901), în comandamentul Flotilei, la Școala de Mine și Torpile, la Divizia de Mare (1904), profesor de Torpile și Electricitate la Școala de Marină (1906), ca ofițer de ordonanță pe pasagerul S.M.R. „Regele Carol”, transformat temporar în yacht regal sub pavilionul Marinei de Război, pe lângă principele moștenitor Ferdinand, la Serviciul Tehnic din cadrul acestei Direcții Marinei din Ministerul de Război, aghiotant al ministrului de Război, generalul Jacques Lahovary, ministrul Afacerilor Externe (1906), comandant de vedetă fluvială (1907). După trecerea în rezervă a activat în diplomatie la Legației României din Berlin, Londra, Paris, Roma și Varșovia. La 15 august 1916 a fost mobilizat la Ministerul Afacerilor Străine, fiind numit ofițer de legătură al amiralului P.F. de V., comandantul escadrei ruse detașate în apele românești, pe cuirasatul-comandant „Rostislav”, respectiv ofițer de legătură pe lângă Misiunea Navală franceză, condusă de generalul Berthelot, cu sediul la Galați. De la 16 februarie 1917 a fost numit subșef de stat-major al Flotilei Dunării, aflată pe brațul Chilia, în subordinea contraamiralului Vasile Scodrea, comandantul Flotei de Operațiuni, înaintat amiral la intervenția sa. În 1928 a fost numit delegat adjunct al României la C.I.D., două luni la Bratislava și apoi la Viena. La 1 ianuarie 1930 a revenit la București, fiind desemnat adjunct al șefului Protocolului, la scurt timp fiind numit ministru al României în Suedia, Danemarca, Norvegia și Finlanda, cu reședința la Stockholm. A fost unul dintre precursorii „esteticii informaționale” și ai „poeticii matematice”,

elaborând o teorie matematică a formelor cu valoare estetică, precum și studii asupra funcțiilor ritmului. A colaborat la unele reviste englezești la „France libre”. Opera sa cuprinde „Esthétique des proportions dans la Nature et dans les Arts” (Estetica proporțiilor în natură și în arte), apărută în anul 1927 și retipărită de patru ori, „Le Nombred’Or” (Numărul de Aur, 1931), „Essai sur le rythme” (Eseuri despre ritm, 1938), „Tour d’Horizon Philosophique” (Tur de orizont filosofic), apărut în anul 1946 la Gallimard, „Sortileges du verbes” (1949), „A Handbook of Practical Geometry” (1952). A fost distins cu „Placa Leului și Soarelui” (1906), „Crucea Stelei Negre” din Benin conferită de guvernul francez, fiind primul ofițer de marină care a primit această distincție. La 16 nov. 1916 a fost decorat cu Legiunea de Onoare și Ordinul „Steaua României” cu spade în grad de Cavaler.

18.IGNAT PAUL (n.26 februarie 1910, comuna Negrești, jud. Iași – m. ?, Iași) – locotenent-comandor. A absolvit Liceul Militar „Gheorghe Macarovici” Iași (1929), Școala Navală Constanța (1931) și Școala de Aplicație (1933). Inițial a activat ca ajutor al ofițerului cu artileria (1931), ajutor al șefului Biroului Mobilizare (1933), ofițer cu aprovizionarea (1933-1934), ofițer cu artileria la Grupul Șlepurilor Armate (1934), ofițer, respectiv șeful Biroului Mobilizare (1934-1935, 1937) la Apărarea Fixă Fluvială Galați, ambarcat pentru practică pe nava S.M.R. „Peleş” (1935), comandant de companie (1937), respectiv casier (1937-1938) la Depozitele Fluviale, ofițer cu artileria A.A. pe monitorul „Catargiu” (1938), șef al Biroului Mobilizare la Apărarea Fixă Fluvială (1938-1939), ofițer cu artileria pe monitorul „Brătianu” (1939-1940), respectiv pe monitorul Kogălniceanu” (1940-1941), ofițer secund pe monitorul „Brătianu” (1941), ofițer cu aprovizionarea (1941-1942), respectiv șeful Biroului Mobilizării (1942) la Depozitele Fluviale, ofițer secund pe monitoarele „Catargiu” (1942), respectiv „Ardealul” (1942-1943), comandant al monitoarelor „Bucovina” (1943), respectiv „Kogălniceanu” (1943-1944), șef al Biroului Mobilizării la Depozitele Fluviale Tândărei (1944), ajutor șef Birou Mobilizare la Subsecretariatul de Stat al Marinei (1944-1945), ajutor al comandantului Sectorului Fluvial nr. 2 Giurgiu (1945), șef al Biroului 1 și 2 la Sectorul Fluvial nr. 3 Turnu Severin (1945) și șef al Biroului 1 și 3 din comandamentul Grupului Navelor de Mare, ambarcat pe distrugătorul „Mărăști” (1945-1946). După trecerea în rezervă a fost președintele Comisiei de preschimbarea livretelor militare la Comisariatul Militar Iași (1951), profesor de matematici, respectiv lector superior la Catedra de Artilerie la Școala Militară Superioară de Marină (1953-1955) ș.a.

19.IONESCU „JOHNSON” NICOLAE (n.30 martie 1875, Iași – m. octombrie 1956, București) – căpitan de cursă lungă. A absolvit Școala Copiilor de Marină Galați, Școala Fiilor de Militari Iași și Școala de Artilerie și Geniu din București (1896). A activat la bordul torpilorului „Năluca”, la Arsenalul Flotilei și Depozitele Marinei, pe bricul „Mircea” (1897), la Divizia de Dunăre, la comanda șalupelor „Vedea” și „Smârdan” și a canonierei „Oltul” (1898), în statul-major al crucișătorului „Elisabeta” (1899), căpitan al portului Cernavodă (1901), comandant al torpilorului „Năluca” (1902), la Depozitul Echipajelor Marinei, la Divizia de Dunăre și în cadrul Comandamentului Marinei Militare, comandant al Apărării Fixe Galați și director al Școlii de Cadre de la Țiglina. În 1907 a trecut în marina comercială, în calitate de comandant al cargoului S.M.R. „Turnu Severin”, pasagerelor „Regele Carol I” (1913) și „Dacia” (1914). În 1915 a fost încadrat în Marele Stat Major. În anii Primului Război Mondial a îndeplinit o serie de misiuni importante în Ministerul de Război, Direcția Munițiilor, în Marele Cartier General, de unde a fost trimis cu o misiune specială la Paris. La 1 septembrie 1917 a fost numit comandantul Comunicațiilor pe Apă, iar de la 29 noiembrie delegat în Comisia Mixtă pentru întreținerea navelor. În ultimul an de război se afla în Serviciul Transporturilor, iar de la 1 decembrie 1918 a fost din nou detașat la Serviciul Maritim Român. După alți 10 ani petrecuți pe navele S.M.R., la 31 decembrie 1929 a părăsit comanda cargoului „Bucegi” pentru a lua în primire funcția de director al Serviciului Maritim Român.

20.IURĂȘ A. CONSTANTIN (n. 26 mai 1946, București) – căpitan-locotenent inginer. A absolvit Școala generală nr. 18 “Ion Niculi” Iași (1960), Liceul Militar “Ștefan cel Mare” Câmpulung Moldovenesc (1964), Școala Militară Superioară de Marină Constanța (14 august 1968) și Academia Militară Tehnică – Secția Civilă la Institutul Politehnic Galați, Facultatea Construcții Nave și Instalații de bord (1971). Lucrarea de licență „Doc plutitor autoandocabil cu capacitatea portantă de 15000 tone” și Tema specială „Proiectarea Instalației de inundare-golire”, sub îndrumarea prof. Valeriu Ceangă.

În perioada august 1971-1974 a activat ca inginer șef la Secția 347 Plutitoare / Atelierul Plutitor 126 (U.M. 02056 Tulcea), subordonată Brigăzii 24 Fluviale Tulcea, organizată pentru execuția lucrărilor de reparații curente sau capitale la navele fluviale din dotarea Marinei Militare și Marinei Grăniceri.

În anul 1972 a fost înaintat la gradul de locotenent-major.

În perioada 1974-mai 1980 a fost comandant al U.M. 02056 Tulcea, în anul 1978 fiind avansat la gradul de căpitan-locotenent.

Pe 30 mai 1980 a fost trecut în rezervă, ca urmare a unui eveniment

deosebit petrecut pe 9 mai 1980.

Și-a continuat cariera în viața civilă ca inginer proiectant principal gradul III la ICEPRONAV Galați, încadrat în Colectivul de proiectare al ICEPRONAV pe lângă Șantierul Naval Tulcea (iunie 1980-1983), șef Birou tehnic și șef de sector mecanic la Întreprinderea de Exploatare Complexă a Resurselor Naturale din Delta Dunării, cu sediul în comuna Murighiol (Independența), jud. Tulcea (1983-1988), inginer șef, director tehnic și șef de departament tehnic la Secția de Prelucrare a Deșeurilor Metalice Podu Iloaiei, devenită S.C. PREDEMET S.A. Podu Iloaiei, jud. Iași (1988-1996), inginer proiectant la S.C. THETIS SRL Constanța și inginer reparații auto la S.C. Star 2000 SRL Tulcea (1996-1998), inginer proiectant la Atelierul de proiectare al Șantierului Naval Tulcea S.A. (1998-2000), șef Depozit carburanți din satul Budai, aparținând S.C. TRACOROM SRL Bacău (2000-2003), inginer șef la S.C. ALVIMEC SERV SRL Lețcani-Iași (2003-2005), inginer mecanic la S.C. COLECT METAL SRL Iași (2005-2008) și șef Stație îmbuteliere oxigen la S.C. TEHMED GAZ SRL Iași (2008-2010).

21. LEAHU TRAIAN (n. 23 septembrie 1934, Iași - ?, Iași) – comandor. A absolvit Școala Militară Superioară de Marină (1957). A activat în Brigada 29 Vedete Mangalia, în funcții de comandant vedetă torpiloare, comandant de Secție și Grup Vedete Torpiloare (1957- 1980), comandant al vedetei purtătoare de rachete 198, șeful Pregătirii de Luptă în comandamentul Brigăzii 29 Vedete (1976-1980), comandantul Școlii de Ofițeri de Rezervă în cadrul Centrului de Instrucție al Marinei Militare Mangalia (1980-1983), respectiv profesor de Arme sub Apă la Catedra de Arme din cadrul perfecționării și specializării ofițerilor și maiștrilor militari (1983-1986).

22. LIȘMAN ION-CRISTIAN (n. 20 octombrie 1969, Iași) – viceamiral. A absolvit Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” (1988), Facultatea Navigației și Inginerie Navală din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” (1993), masterat al Facultății de Comandă și Stat Major, specializarea Științe militare și informații, Conducere interarme, Forțe Navale din Universitatea Națională de Apărare „Carol I” (2010). A fost comandant vedetă torpiloare la Brigada 29 Vedete Mangalia 1993-1994, comandant pluton elevi la Școala de Maiștri Militari de Marină a Forțelor Navale 1994-1995, comandant Unitate de luptă Arme sub apă (1995-1996), respectiv ofițer secund la dragorul de bază 13 (1996-2001), comandant al dragorului maritim 29 din Flotila 1 Maritimă (2001-2004), șef al Operațiilor și Instrucției la Divizionul 146 Nave Minare-Deminare (2004-2006), ofițer în Secția Coordonare Evaluare Instrucție, șef Birou Planificare Instrucție, pregătire de comandament, simulare analize și lecții învățate și

șef al Biroului Planificare și Instrucție de comandament în Secția Instrucție Forțe Luptătoare în Statul Major al Forțelor Navale (2006-2008), șef al Operațiilor și Instrucției (2010), șef de stat major (2010-2014) și locțiitor al comandantului pentru informații (2014-2016) la Centrul 243 Radioelectronic și Observare “Callatis”, comandant al Centrului 39 Scafandri (2016-2017), locțiitor pentru Resurse al șefului Statului Major al Forțelor Navale (2017-2020), comandant al Componentei Operaționale Navale și locțiitor al șefului Statului Major al Forțelor Navale (2020-2021) și locțiitor pentru Resurse al șefului Statului Major al Apărării (2021-2024).

23.LUPU GH. ALEXANDRU (n.31 martie 1874, Iași - ?) - contraamiral inginer. A studiat Matematici speciale la Institutul Universitar din Paris, Matematici superioare la Universitatea Sorbona din Paris, absolvind Școala de Aplicație de Geniu Naval din Paris (1902). A activat la Secția I Tehnică ca ajutor la secțiile termice de construcții navale, respectiv șefsecție la Arsenalul Marinei (1902-1915, 1916-1917, 1918-1920, 1921-1922), pe crucișătorul „Elisabeta” (1915-1916), la Atelierul Șantier de Construcții de Pontoane Galați (1917-1918), în Comandamentul Marinei (1920-1921), la Inspectoratul Marinei (1921), Stabilimentele Centrale ale Marinei (1922-1925), inspector al Geniului naval și referent al Secției a III-a Tehnică la Direcția Marinei din Inspectoratul Marinei (1925-1931).

24.MANCAȘ IONEL (n.25 aprilie 1954, comuna Dagâța, jud. Iași) – comandor. A absolvit Liceul Militar „Ștefan cel Mare” Câmpulung Moldovenesc (1973), Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” (1977) și Academia Militară (1985). A activat în calitate de comandant vedetă torpiloare la Divizionul 81 Vedete Torpiloare (1977-1978), comandant al Unității de Luptă Navigație, Observare, Transmisiuni și Radiotehnică și Artilerie (1978-1979), ofițer secund (1979-1980), respectiv comandant al navei maritime hidrografice (1980-1985) din Divizionul 306 Nave-Școală, ofițer 2 la Colectivul de elaborare programe tactic-operative din cadrul Centrului de Calcul mic nr. 21 al Marinei Militare (1985-1987), comandant al vânătorului de submarine 262 din Divizionul 79 Vânătoare de Submarine (1987-1989), șef de stat-major și prim-locțiitor al comandantului Divizionului 146 Dragoare de Bază din Divizia 42 Maritimă (1989-1994), respectiv comandant al Divizionului 146 Dragoare de Bază (1994-1997), șef al Biroului Operații și Pregătire de Luptă în statul-major al Brigăzii 61 Nave Dragoare a Flotei Maritime (1997-2000), respectiv șef al Logisticii la Serviciul Logistică din comandamentul Flotei I Maritime (2000-2001).

25.MICLESCU CONSTANTIN (n.18 decembrie 1872, Iași – m. ?) – căpitan-comandor. A absolvit Școala Copiilor de Marină (1891), Școala Fiilor de Militari (1892), Școala Militară de Ofițeri (1895) și Școala de Aplicație (1897). A activat la Divizia de Mare (1896-1897), Divizia de Dunăre (1897-1898), Arsenalul Flotilei (1898-1899), pe crucișătorul „Elisabeta” (1899), comandant al șalupei „Argeșul” la Depozitul Echipajelor Marinei (1902-1903), comandant al Companiei Constanța din cadrul Diviziei de Mare (1903-1905), comandant de companie șiofițer cu manevrele pe crucișătorul „Elisabeta” (1905-1906), în cadrul Depozitelor Echipajelor Marinei (1906-1908), comandant secund pe monitorul „Catargiu” și comandant al vedetei fluviale „Maior Nicolae Grigore Ioan” (1908-1910), comandantul Companiei a II-a Depozite (1910-1912), comandant secund pe crucișătorul „Elisabeta” (1912-1914), comandant al monitorului „Mihail Kogălniceanu” (1914-1917).

26.MUȘAT IOAN (6 septembrie 1928, Râmnicu Sărat, jud. Buzău- m. 24 februarie 2002, Constanța) – viceamiral. A absolvit Școala Militară de Ofițeri de Marină (1952) și Academia Militară, Secția Marină (1966). A activat în calitate de comandant de vedetă torpiloare la Divizionul 319 Vedete Torpiloare Mangalia (1952-1953), comandant de pluton la Școala de Specialiști și Carnici a Marinei Militare (1953-1955), șef de stat-major de batalion (1955-1956), respectiv comandant de batalion în cadrul școlii (1956-1957), șef de stat-major al Divizionului 319 Vedete Torpiloare (1957-1958), șef de stat-major al Divizionului 193 Vedete Torpiloare (1960-1962), comandant al Divizionului 19 Dragoare de Radă din cadrul Diviziei 42 Maritime (1962-1963), comandant al Divizionului 133 Vedete (1966-1973), comandant al Centrului de Instrucție al Marinei Militare Mangalia (1973-1979) și comandant al Marinei Militare (1979-1989). Mandatul său a fost unul deosebit de benefic pentru Marina Militară, atât sub aspect organizatoric, a dotării și al instrucției pe mare și de specialitate.

27.NECHITA OVIDIU (n. 5 iunie 1935, Iași) – comandor. A absolvit 4 clase primare la Școala din comuna Valea Lungă, jud. Iași (1845), 2 clase la Liceul Comercial Iași (1947), 7 clase la Școala elementară “Costache Negri” Iași (1949), 3 ani Școala Medie Tehnică Metalurgică Iași (1952) și Școala Militară Ofițeri de Marină, Facultatea Artilerie (1955). A activat la Divizionul 317 Artilerie de Coastă (1955-1957), Flotila de Dunăre (1958-1960), Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” (1975-1983) și în Comandamentul Marinei Militare (1983-1993).

28.NEMIȚEANU DOREL (n. 4 octombrie 1935, în comuna Căuești, jud. Iași – m. 13 iunie 2005, Constanța) – comandor. A absolvit Școala Militară de Marină, specialitatea Mine și Torpile (1955), Academia Militară de Marină „Krîlov”, Facultatea Arme și Spate, specializarea Arme

sub Apă (1961) și Academia de Științe Economice București, specializarea Economia Industriei (1972). A activat ca profesor la Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” (1961-1987), unde a pregătit 26 generații de viitori ofițeri de marină în domeniul Armelor sub Apă.

29.OPRIȘAN EMIL(n. 12 octombrie 1874, Iași – m. ianuarie 1944) – comandor. A absolvit Școala Copiilor de Marină Galați (1891), Școala Fiilor de Militari Iași (1892), Școala de Ofițeri (1895), și Școala de Aplicație (1898). A fost ambarcat în Escadra italiană (1902-1903). A activat la Depozitul Echipajelor Flotilei (1895-1896), la Divizia de Mare (1896-1897), comandant al șalupei torpiloare „Argeșul” la Inspectoratul Porturilor (1897), comandant al șalupei torpiloare „Vedea” (1898), la Divizia de Dunăre (1898) și Apărarea Porturilor Fluviale, ca înlocuitor la comanda Companiei Canonierelor (1898-1899), secund pe canoniera „Grivița” (1899-1900), căpitan al portului Cernavodă, detașat la Compania Constanța, ofițer cu navigația pe crucișătorul „Elisabeta” (1900-1901), comandant al șalupei „Trotușul” (1901-1902), la Depozitul Echipajelor Marinei (1902-1903), comandant al Companiei Timonieri-Gabieri (1902), la Arsenalul Marinei (1903-1904), comandant al canonierei „Siretul” și director al Școlii de Pilotaj și Hidrografie la Divizia de Dunăre (1904), comandant al canonierei „Fulgerul”, comandant al Companiei Chilia, înlocuitor al comandantului Companiei Apărărilor Fluviale (1907-1908), comandant al torpilorului „Alexandru cel Bun” (1908-1909), comandant al Companiei de Depozit (1909), ofițer secund șiofițer cu artileria pe monitorul „Kogălniceanu” (1909), comandant secund al crucișătorului „Elisabeta” (1911), comandant al bricului „Mircea” (1912) și al Școlilor Marinei (1913), respectiv șef de stat-major șiofițer cu mobilizarea la Divizia de Mare (1914-?).

30.PĂDURARIU NECULAI (n. 5 decembrie 1934, satul Brătulești, comuna Strunga, jud. Iași – m. 13 noiembrie 2013, București) – comandor. A absolvit Școala Militară de Ofițeri de Marină din Constanța (1955). A activat pe distrugătorul „Regina Maria” (D22) (1955-1956) ca ofițer în Direcția Hidrografică Maritimă (1962-1963), în Secția Cercetare din Statul Major al Marinei Militare (1956, 1963-1965), ca ofițer în Marele Stat Major (1957-1962, 1965-1990) și șef al Biroului Documentare în Direcția Informații Militare din Marele Stat Major (1988-1990). Coautor al „Dicționarului Enciclopedic de Marină”, ediția 2006.

31.PĂUN MIRCEA (n. 25 august 1920, Iași – m. 1 noiembrie 2007, Iași) – locotenent-comandor, avocat. A absolvit Școala Navală NMS „Mircea” (1941), Cursul de specializare la Școala de Submariniști 2 ULD din Gottenhafen – Travemunde – Flensburg, Germania (1944) și Facultatea de Drept din Iași. A activat ca șef de tun 4 pe distrugătorul „Regina Maria”, cu care a efectuat circa 50 de misiuni în apele Mării Negre, în drum spre

Odessa, Sevastopol și Bosfor. Ulterior a fost repartizat în echipajul submarinului „Marsuinul”, la Școala de Aplicație și la Flotila de Dragaj Galați (1945).

32.PLAII MIHAI (n. 11 august 1934, în comuna Miroslăvești, jud. Iași – m. ?, Iași) – locotenent major inginer. A absolvit Școala Superioară Militară de Marină, Facultatea Arme sub Apă (1957) și Facultatea de Mecanică, Secția Tehnologia Construcțiilor de Mașini Iași (1967). A fost comandant de nave miniere (1957-1961) iar în viața civilă inginer tehnolog, șef birou, șef secție vagoane la U.M. Nicolina Iași, inginer șef investiții, director la F.P. Pașcani în cadrul Centralei Industriale Tricotajelor București, respectiv inspector principal la Inspectoratul Județean pentru Controlul Calității Produselor Iași.

33.POMĂRLEANU CONSTANTIN (n.9 mai 1936, Iași) - comandor. A absolvit Școala Militară Superioară de Marină din Constanța (1957). A ca ofițer cu transmisiuni speciale la un Divizion de Nave Torpiloare cu opera vie din lemn la Giurgiu și la un Divizion de Vedete Dragoare la Galați, comandant de pluton radiolocație în cadrul Companiei Speciale 225 observare, supraveghere, radioelectronică Schitu, specialist cu transmisiuni la Divizionul Nave Auxiliare din Mangalia, șef Serviciu Aprovizionare cu materiale transmisiuni, la un Batalion din cadrul Brigăzii Purtătoare de Rachete Mangalia, instructor II la Centrul de Instrucție și Perfecționare Mangalia, respectiv comandant de batalion la Liceul Militar „Alexandru Ioan Cuza” (4 ani) și ca ofițer 2 cu materiale de transmisiuni în Serviciul Tehnic la Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” din Constanța (1985). După trecerea în rezervă și-a desfășurat activitatea ca inginer principal – diriginte de șantier – la Serviciul Investiții, Compartimentul Radioelectronic în cadrul Administrației Canalelor Dunăre – Marea Neagră (1986-1991).

34.RICK ȘTEFAN (n.23 noiembrie 1913, Iași -6 iunie 1987, Iași) – căpitan inginer. A Școala Pregătitoare Ofițeri București (1935), Școala Pregătitoare de Ofițeri de Aviație „Regele Carol al II-lea” București (1936), Școala Navală Constanța (1938), Școala Specială de Aplicație (1940), Institutul Militar de Educație Fizică București (1942) și Institutul Tehnic Naval București, Secția Radioelectricitate de pe lângă Politehnica București (1945). A activat în calitate de comandant de pluton și comandant al remorcherului „Gheorghiu” la comandamentul Diviziei de Dunăre Galați (1938-1939), Apărarea Fixă Fluvială (1939) și ofițer supraveghetor construcții (1940-1941), comandant al bateriei de coastă de 66 mm din portul Constanța la Gruparea Artilerie de Coastă, contribuind la apărarea litoralului în regiunea Constanța (1941), însărcinat administrativ, ofițer cu artileria și infanteria șiofițer cu adjutantura și transmisiunile la bordul torpilorului

„Năluca” (1941-1942), ofițer instructor, secretar al Direcției de Studii, șef al Biroului Mobilizării și profesor de oceanografie și educație fizică la Școala Navală Constanța, ofițer de clasă pe nava-școală „Mircea” (1942-1943, 1944-1945), ofițer secund și cu artileria la bordul canonierei „Sublocotenent Ghiculescu” (1943-1944), profesor de Radio și Electricitate și ajutor al directorului de studii la Școala Navală și Școala Submaiștri de Marină, instituții temporar evacuate la Zimnicea și ulterior la Turnu-Măgurele (1946). După trecerea în cadrul disponibil, a activat ca profesor de matematici la Liceul teoretic nr. 2 Băieți Iași (1948), Școala elementară nr. 9 Iași (1948-1949), Școala Medie Tehnică de Exploatare C.F.R. Iași (1949-1950), Școala Medie Tehnică de Drumuri și Poduri Iași și Școala Medie Tehnico-Sanitară Iași (1950-1952), proiectant la Institutul de Proiectări al Ministerului Industriei Ușoare Iași (1952-1954), Institutul de Proiectări al Ministerului Metalurgiei (1953-1954), respectiv Ministerul Industriei Chimice Iași (1953-1954), preparator la Catedra de Igienă Generală (1954-1955), respectiv șef al Serviciului Tehnic (1955-?) la Institutul de Medicină Iași.

35. SCUTARU CONSTANTIN (n. 7 mai 1931, Iași - ?) – locotenent inginer. A absolvit Școala Militară Superioară de Marină (1957) și Facultatea de Mecanică, Secția Mașini Termice la Institutul Politehnic Iași (1963). A activat ca inginer mecanic la NAVROM Constanța (1964-1967), ofițer mecanic (ofițer III maritim) la Întreprinderea de Pescuit Oceanic Tulcea (1967-1970), inginer principal, respectiv șef al Serviciului Tehnic la Centrala de Turism ONT - Litoral (1970-1984). Plecat într-o excursie spre Franța, în octombrie 1984 a rămas definitiv în Germania Federală, unde a fost încadrat ca inginer la Serviciul Producție și Controlul Calității la uzina BMW din Golfing - landul Bavaria – R.F.G. În luna octombrie 1990 s-a stabilit la Toronto – Ontario - Canada.

36. SION ALFONS (n. 31 decembrie 1875, Iași - ?) – comandor. A absolvit Școala de Ofițeri (1894), Școala de Aplicație a Marinei, stagiul de un an în Marina italiană (1902). A activat la Depozitul Echipajelor Flotei, ambarcat pe torpilorul «Zborul» 1896-1897, în statul-major al crucișătorului „Elisabeta” 1897-1899, la Apărarea Porturilor Fluviale, comandant al șalupei «Trotuș» 1899-1900, Compania Sulina, comandant al șalupei „Smârdan” (1900-1901), ofițer de cart și ofițer cu torpilele pe crucișătorul „Elisabeta” 1901-1902, comandant al Companiei Isaccea (1906), comandant secund pe monitorul „Catargiu” (1910-1912), comandant al canonierei „Grivița” (1912-1913), la Depozitele Generale (1913-1914), comandant al monitorului „Catargiu” (1914-1917), șef de stat-major în Comandamentul Marinei Militare (1917-1919), în Cartierul Francez General al Dunării (1919), la Comandamentul

Transporturilor (1919), comandant al Diviziei Canonierelor (1920), la Serviciul Transporturilor (1920), director al Arsenalului Marinei (1920, 1922), comandant al Forței Navale Fluviale (1921), director al Arsenalului Marinei (1 aprilie 1922), șef de stat-major al Diviziei de Dunăre (1925-1931), comandant al Bazei Navale Fluviale (1931) și detașat la Serviciul Maritim Român (1931-1932).

37.STIHI EUGEN (n.1 iunie 1878, Iași – 25 august 1916, Turtucaia) – locotenent-comandor. A absolvit Liceul Militar Iași (1896), Școala Militară de Artilerie și Geniu (1898) și Școala de Aplicație a Sublocotenenților de marină. A activat la Divizia de Mare, ambarcat pe bricul „Mircea”, la Școlile Marinei, ofițer la companie la Arsenalul Marinei (1899-1900), în statul-major al crucișătorului „Elisabeta” (1900-1902), la Depozitul Echipajelor Marinei (1902-1904), la Divizia de Dunăre (1904-1905), Divizia de Mare (1905-1906), la Divizia de Dunăre (15 aprilie 1906–10 aprilie 1910), comandant al vedetei nr. 5 „Maior Gheorghe Șonțu” (1910-1916), respectiv ofițer secund și director de trageri pe monitorul „Kogălniceanu” (1916).

38.STROE RADU (n.31 august 1949, comuna Osoi, jud. Iași – m. 12 iunie 2025, București) – ofițer maritim. A absolvit Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” (1971) și Facultatea de Drept București (1981). A activat ca ofițer maritim 3 în cadrul C.N.M. NAVROM (1972-1974), inginer principal III la Departamentul Transporturi Maritime din cadrul Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor (1974-1985), inginer principal la Administrația Canalului Dunăre–Marea Neagră (1985-1989), director general adjunct, director general și consilier al ministrului în Ministerul Transporturilor (1990-1996), secretar general adjunct în Guvernul Victor Ciorbea (1997-1998), respectiv secretar general în Guvernul Radu Vasile (1998-2000), ministru delegat pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului în Guvernul Tăriceanu (23 mai 2006–5 aprilie 2007). membru P.N.L. din 1990, a deținut funcțiile de secretar executiv, membru în Biroul Permanent Sector 1 și membru în Biroul Permanent Central și a fost ales deputat de Maramureș (2000) iar în 2004 a fost ales senator de Maramureș pe listele Alianței Dreptate și Adevăr P.N.L.-.P.D. A fost ministru delegat pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului, în Guvernul Tăriceanu. (2006-2007), ministru al Afacerilor Interne (decembrie 2012-ianuarie 2014) și deputat în Parlamentul României (2012-2016).

39.VOINEA GHEORGHE (n.3 februarie 1937, Pașcani, jud. Iași – m. 12 septembrie 2017, Constanța) – contraamiral de flotilă. A absolvit Școala Militară Superioară de Marină (1959) și Academia Militară, Facultatea Arme, Secția Marină (1978). A activat în calitate de comandant

al vedetei dragoare 2 din Secția a 2-a a Divizionului 88 Vedete Dragoare Fluviale din cadrul Flotilei de Dunăre (1959-1960), comandant al vedetei dragoare 248 din Divizionul 88 Vedete Dragoare din cadrul Brigăzii 33 Dragaj (1960), comandant al vedetei dragoare 242 (1960-1961), comandant al vedetei dragoare 246 din Divizionul 88 Vedete Dragoare (1961-1964), comandant al Secției I Vedete Dragoare din Grupul II Vedete Dragoare și comandant al vedetei dragoare 247 la Divizionul 88 Vedete Dragoare (1964-1965), instructor cu munca de propagandă la Divizionul 88 Vedete Dragoare din Brigada 24 Fluvială (1965-1967), comandant al Secției a II-a și comandant al vedetei dragoare 247 la Grupul 2 Vedete Dragoare din Divizionul 88 Vedete Dragoare al Brigăzii 24 Fluviale (1967-1968), comandant al remorcherului fluvial de 500 CP din Divizionul 131 Nave Auxiliare (1968-1969), specialist cu Navigația și cenzor militar la Divizionul 131 Nave Auxiliare (1969-1970), specialist cu Navigația în Biroul Operațiilor și pregătire de luptă al Brigăzii 24 Fluviale (1970-1971), ofițer secund pe nava fluvială de comandament (1971-1976), șef de stat-major șiloctiitor al comandantului Divizionului 92 Vedete Dragoare Fluviale (1978-1980), șef al Biroului Operațiilor și pregătire de luptă în statul-major al Brigăzii 24 Fluviale (1980-1982), ofițer 1 cu pregătirea operativă și tactică în Secția Operații (1982-1984), ofițer 1 cu pregătirea operativ-tactică în Secția Operații (1984-1985), respectiv șef al Biroului Operații în Secția Operații din statul-major al C.M.M. (1985-1990) și șef al Direcției Hidrografice Maritime Constanța (1990-1997).

40.ZAVALIDE-KIRCULESCU SORIN NICOARĂ (n.14 august 1921, Iași - m. 16 martie 1983, București) – comandor. A absolvit Școala Navală (10 mai 1942) și Academia Militară, Secția Marină (1951). A fost comandant al Flotilei de Dragaj Fluvial (1944-1947), în unitățile Marinei Militare la Sulina și Galați (1951-1953), profesor la Academia Tehnică (1954-1959), la unitățile de litoral ale Marinei (1959-1960), profesor la Școala Militară Superioară de Marină/Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” (1960-1973) și ofițer maritim pe nave de pescuit oceanic (1973-1978).

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

Moșneagu, Marian „*Dicționarul marinarilor români*”, Editura Militară, București, 2008.

Moșneagu, Marian „*Șefii Statului Major al Forțelor Navale. Enciclopedie*”, Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei, București, 2016.

Moșneagu, Marian „*Amiralii României. Dicționar enciclopedic*”, Editura Ex Ponto, Constanța, 2017.

***PEOPLE OF IASI WHO CONTRIBUTED TO THE AFFILIATION OF
THE ROMANIAN NAVY***

-abstract-

Keywords: Personalities born in Iasi County, Romanian Navy, performances

From the pleiad of officers who, through their honorable service and notable personal achievements, contributed to the affirmation and progress of the Romanian Navy as a whole, but also to the development of its technical and spiritual culture, the author presents, in summary, 40 mini-biographies of admirals, commanders, long-distance commanders, lawyers, diplomats, engineers, university professors, writers, etc., personalities representative of the exceptional naval potential of the municipality and county of Iași.